

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Ratio consolandi eos, qui ex animo pœnitentes, crimina facinoraeque sua
deflent. vi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

lum dispensabit iudicium: nec erit quisquam qui manum Domini Dei fortissimi poterit effugere. Ideo Proph. Dauid dicit: Misericordiam & iudicium cantabo tibi Domine. Et iterum: Diligit Dñs misericordiã & iudicium: misericordia Domini plena est terra. Semel duntaxat fit mentio Iudicij: Misericordia vocabulũ bis repetit. Hanc preponit iudicio: hac plenã esse terrã commemorat: vt intelligas, quã inuitus indicaturus sit, quem misericorditer semel redemit, & toties ad pœnitentiam inuitauit.

*Pfal. 100.
Pfal. 32.*

Hac obduratis & impœnitentibus tanquam ad conuersionem eorum haud parum factura, recte proponi posse existimo. Quibus addi debent, quæ de Immortalitate anima: de mortuorũ Resurrectione: de horribili Dei Iudicio: deq; eterno impiorum & iniquorum Supplicio, ad præfractos & duros, nimiumq; securos, ex Dei Verbo, proximo superiore libro complexi sumus. Porro, qui peccata sua ex animo dolent ac deflent: quomodo consolandi sunt, nunc consequenter videamus.

Ratio consolandi eos, qui ex animo pœnitentes, crimina facinorãque sua deflent.

Quorum corda tetigit Deus, vt peccatorum grauitatem considerantes & agnoscentes, deplorent peccata sua, ac toto corde suo conuertantur ad Deum: iis nimirum ob oculos ponenda erunt quacunque Consolationes supra libro 11. cap. xxxv. & sequentibus, posita. Quibus non inutiliter hæc addi posse videntur: videlicet, quæ de naturali Dei Bonitate, de Dilectione, de exuberante Misericordia, sacra tradunt litera. De eius Bonitate primo loco dicamus.

DE DEI BONITATE.

DEVM vniersa Scriptura pradicat esse bonũ. Vnde & Dei vocabulum apud Germanos à bono derivatum esse vi-

CAPVT VI.

Mar. 10.

esse videtur, Gott, Gutt. Nam in Euangelio Marti dicitur: Nemo bonus, nisi vnus, Deus.

Psalmo cxvi 11. Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Thren. 111. Bonus est Dominus sperantibus in eum: anima querenti illum. Sanctus Paulus, Rom. 11. Diuitias bonitatis tribuit Deo.

Itaque sic de Dei Bonitate sentiemus: vt nihil in diuina Natura existemus, quod nos aequè solari queat, quàm infinita & inuicta eius Bonitas. Benefacere paratus est omnibus: petit vt in necessitatibus inuocentur: parci in se peccantibus, vocatq; eos ad pœnitentiam: & pœnitentibus peccatorum pollicetur remissionem. Sit sanè permagnus scelerum cumulus, & iam arenam maris exuperans: sed eam arenam longè superat Dei bonitas. Arena tametsi non est homini numerabilis, finito est numero tamen: at Domini clementia, nec modum noui, nec finem.

DE DEI DILECTIONE.

Quemadmodum autem Bonitatem eximiam, ita Dilectionem ardentissimam Deo tribuunt litera diuina. Unde & hoc testantur: nempe, Deum requirere cum primis hoc à nobis, vt bona cum fiducia nobis nõ nisi optima de eius in nos affectu optimo & gratia thesauri polliceamur: utpote qui amore nos vehementissimo persequatur. Hunc Dei erga populum suum amorem incorruptum & sincerum aliquando per vinculum coniugale exprimunt: aptam profectò similitudinem. Vide Ezechielem cap. xvi. Aliquando comparant amori matris, infantem uteri sui tenerrimè complectentis: qui omnium solet esse fortissimus, vt Esaiæ XLIX. Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum, vt non misereatur filio uteri sui? Corrigitur autem eodè loco ista comparatiuè

paratio: & extollitur Dei amor præ amore materno, cum additur: Et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. Ecce in manibus meis descripsi te. In Psalmo cii. confertur cum amore paterno: Quomodo misertur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum. Et in Osce Osce 11. Deus ipse populum suum Israël, vocat puerum suum, quem dilexit. Et ego, inquit, quasi nutritus Ephraim, portabam eos in brachiis meis: & nescierunt quod curarem eos. In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis. Argumēta Dilectionis Dei maxime declarata sunt in eo, quod etiam proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Sic enim Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret: ut Rom. 8.
10. n. 3. omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Hinc Apostolus Paul. ait: Deus autem, qui Ephes. 2. diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo, &c.

DE DEI MISERICORDIA.

Ex Bonitate & Dilectione Dei eximia, nascitur Misericordia immensa: cuius innumera quoque extant testimonia, non modo priorum seculorum, sed & presentis, in quo uiuimus: cuius tanta est malitia, ut omnium Thren. 3. verissime nunc dicamus, quod olim Ieremias propheta: Misericordia Domini, quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes eius. Sic autē dicit scriptura.

Exodi xxxiiii. Dominator Domine Deus, misericors & clemens, patiens, & multa miserationis, ac uerax, qui custodis misericordiam in millia: qui auersus iniquitatem, & scelera, atque peccata, nullusque apud te per se innocens est.

Psalmo lxxvii. Ipse autem est misericors, & propitius

498 RATIONES CONSOLANDI ET EXHORTAND,
pitius fiet peccatis eorum: & non disperdet eos.

Psal. LXXXV. Et tu Domine Deus miserator & misericors, patiens & multa misericordia, & verax: Respice in me & miserere mei.

Psal. CII. Miserator & misericors Dominus: longanimis & multum misericors. Non in perpetuum irascitur: neque in aeternum comminabitur. Non secundum peccata nostra fecit nobis: neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniam secundum altitudinem caeli à terra, corroboravit misericordiam suam super timentes se, &c.

Psalmo CXLIII. Miserator & misericors Dominus: patiens & multum misericors. Suavis Dominus uniuersis: & miserationes eius super omnia opera eius.

Ioëlis II. Conuertimini ad Dominum Deum vestrum: quia benignus & misericors est, patiens, & multa misericordia, & prestabilis super malitia.

Ionæ III. Scio quia tu Deus clemens & misericors es, patiens & multa miserationis, & ignoscens super malitia.

His ergo & similibus S. Scripturæ testimoniis, abunde satis certus redditur homo fidelis de Misericordia Dei: nimirum eum natura sua bonum esse, & hominis amantem: ac proinde ad miserendum pronum, mitem, clementem atque propitium: cuius solius Bonitati debemus, quod excellentissima eius Maiestas, in stititia, patientia, usque ad corruptibilis pulueris commiserationem sese demittit. Id quod Exempla quoque testantur insignium aliquot peccatorum, ergo quos talem se Deus demonstrauit. Adamum ipse prior amica voce compellauit, & ad penitentiam inuitauit, dicens: Adam ubi es? Dauidi penitenti adulteriū remisit & homicidium. Manassen peccatorem pessimum, catenis vinctum atque

Gen. 3.

2. Reg. 1. 1. 12.

2. Pa. 31.

atque compedibus, ac prae multitudine ferri incurua-
 tum, nec caput attollere valentem, genua tamen cordis
 flectentem, secundum bonitatem suam in gratiam rece-
 pit. Remisit & Mattheo thelonium, Zachaeo fraudes, Matt. 9.
 Latroni rapinas & homicidia. Haec exempla in conspe- Luc. 19.
 ctu sint: ut & ipsi verè poenitentes nobis similiter remis-
 surum delicta confidentius speremus. Itaque si aliena
 rapuisti, si nequiter rapta cum meretricibus prodegisti,
 si fratrem tuum percussisti, si deniq. occidisti, ingemisce,
 crimen confitere, dic te omni supplicio dignum: verumta-
 men ut tui misereatur Dominus postula. Nam & La- Luc. 19.
 tro, qui sic peccauerat, de cruce ascendit in Paradisum:
 & angelorum fit socius, qui fuerat latronum. Caterùm
 si etiam omnium maximum scelus commisisti, hoc est, si
 Christum abnegasti, ad mentem rediens amaris fidei
 fletibus, Petri Apostoli exemplo, lava perfidiae sordes: Luc. 22.
 & te sicut Petrum respiciet Iesus Christus. Nunquam Marc. 16.
 desperare potest quisquam, quamlibet magnus pecca-
 tor, si & istorum, quos commemorauimus, crimina, &
 Domini erga ipsos Bonitatem, & Misericordiam rectè
 expenderit.

Ratio consolandi & exhortandi eos, qui peccatorum
 grauitate depressi, & tormentorum acerbitate
 percussi, de venia desperant.

Qui peccatorum pondere pressi, eorumq. grauitate CAPVT
 expensa, de peccatorum venia desperant: iis que VII.
 libro 11. cap. LXI. LXII. LXIII. & LXIII. supra posita
 sunt, proponi debent. Deinde cum respirare & sperare
 incipiunt, ea que eodem libro de Dei Misericordia, &
 precedente hic capite VI. ex S. Scriptura depropta sunt,
 commodè adhiberi possunt. Hinc Peccatorum & Pec-
 catricum exempla paulò ante, atque etiam lib. 11. cap.
 i. a XLVIII. &